

Libeliški GLASNIK

<http://www.libelice.si>

E-mail: adrijan.zalesnik@libelice.si

Vesele božične praznike ter srečno Novo leto 2021

**vsem krajanom KS Libelice
želi Svet krajevne skupnosti**

Ob zaključku leta!

Pred oknom sedim in
v svežo belino pred mano strmim.
Pomislim. Kaj naj mojim
sokrajankam in sokrajanom ob
izteku leta zaželim?

V letu 2020 virus čudaški nam je srečanja vsakoletna vzel.
Ob Korajži smo se v februarju še dobro nasmejali,
potem pa se v koronsko obdobje smo podali.

Na igrišču novega projekta smo se lotili,
ki smo ga krajanke in krajani participativno izglasili.
Fantje zavihali so rokave in se lotili izdelave.
Naslednje leto bomo s projektom nadaljevali,
ko bomo skupaj z gasilci 130. obletnico praznovali.

Vesele božične praznike in srečno ter zdravo v letu 2021!

Vse to in še več bomo naredili, poskrbimo samo, da bomo
zdravje ohranili.

Življenja naša so se spremenila, druženja in srečanja
omejila,

drug do drugega kljub temu najdemo poti –
televizija, radio, računalnik, telefon nam tu zelo koristi.

Prijaznost, solidarnost in marljivost naše naj bo zdaj vodilo.
Bližnjim zdaj se posvetimo, o naših strahovih
spregovorimo.

Če pa osamljeni se zdimo, ne odlašajmo,
hitro pismo napišimo ali po telefonu koga pokličimo.

Zdravja, sreče, zadovoljstva in ljubezni
naj vam nasuje jutro, ki v novo leto vas bo obudilo.
Ostanite zdaj doma in uživajte te praznične dni
med svojimi dragimi prav vsi.

Predsednik Sveta KS Libelice
Jože Pšeničnik

Spoštovane krajanke, dragi krajani!

V prazničnem decembru, ko se poslavljamo od starega leta in čakamo novega, se s spomini radi obračamo nazaj.

*Za nami je razburljivo leto, kakršnega ne pomnimo. Virusno obolenje Covid 19 je spremenilo
marsikaj za marsikoga. Ni nam bilo najboljše, a tudi najslabše ne, saj smo se v večini znali
ubraniti tega smrtonosnega povzročitelja.*

*Poslavljamo se od obdobja skrbi in bolečine in z velikim upanjem prehajamo v čas bolj zdravih
in prijetnih obdobjev novega leta.*

*Za vse nas je dobro, da imamo visoka pričakovanja od prihodnosti. Želimo si
odličnosti na vseh področjih.*

*Še naprej se skupaj in vsak posebej potrudimo ustvarjati prijazno življenje s
sodelovanjem in razumevanjem, ki odpravljata nezaupanje in strahove. Na
našem skupnem potovanju v prihodnost ne sme nihče zaostajati in nihče ne*

sme biti odrinjen, kajti bistvo vsega smo ljudje. Pripada nam dobro in varno življenje.

*Lahko smo veseli, da živimo in ustvarjamo skupaj in upajmo, da bodo ta leta, ki jih soustvarjamo, ostala
neizbrisno zapisana v naših srcih.*

***Želim vam blagoslovljen Božič, v Novem letu 2021 pa naj upanje, medsebojno razumevanje, strpnost, sreča in veselje
bogotijo vaše življenje in življenje vseh tistih, ki bodo imeli srečo živeti, delati ter se družiti z vami.***

Vaša županja, Marijana Cigala

98 let od takrat!

Pred 100 leti so Korošci odločali o svoji usodi – ali bodo živeli v svoji matični domovini ali pa v novo nastali državi Avstriji.

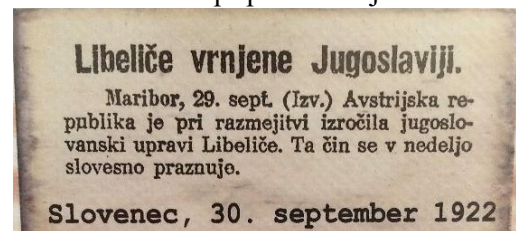
Večinska odločitev je bila – v Avstriji. Ne glede na rezultate po posameznih občinah, se je upošteval skupni rezultat celotnega plebiscitnega območja v coni A. S tem pa se je zgodila krivica mali vasi Libeliče na robu plebiscitnega območja. Libeličani so se na svojem volišču odločili za življenje v svoji matični domovini, ki je takrat bila Kraljevina SHS (Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev). Pozneje Jugoslavija.

Zapiski iz tistih časov pričajo, da se je postavitve meje, ki jo je določila mednarodna razmejitvena komisija, »kot nož zarezala v živo meso med slovenske kraje«. Tudi Libeličani niso mogli dojeti, da so kar naenkrat v državi, kjer se govori nemško in je uporaba maternega jezika – slovenščina, drugorazredni jezik. Posebej jih je, kljub velikim in sladkim obljubam pred

glasovanjem, prizadel ukaz nove oblasti:

»Libeliče pripadajo Avstriji. Pod vasjo naj se v sedmih dneh postavijo mejniki, napelje bodeča žica in nastavi avstrijska straža. Prebivalci tega območja so nacionalno nezanesljivi, zato jim je treba v najkrajšem času vcepiti nemški duh in utrditi te labilne mejne kraje!«

Takoj se je pričel svojevrsten odpor proti novi državi Avstriji. Zavestno ignoriranje novih predpisov, upoštevali so le tiste, ki so veljali pred 10. oktobrom 1920. Otrესli so se prvega šoka in strahu, ter pod vodstvom župnika Antona Vogrinca, učiteljev Janka Gačnika in Rudolfa Mencina, pričeli vsesplošni upor. Po dveh letih truda in borbe za slovenstvo jim je uspelo problem postaviti na mednarodno raven in uspeli so prepričati razmejitveno komisijo, da se naj meja postavi tako, kot so na plebiscitu izrazili Libeličani. S 30. septembrom 1922 je bilo odločeno, da se meja prestavi tako, da bodo Libeliče pripadale svojemu matičnemu narodu. V cerkveni kroniki je župnik Vogrinec zapisal:

»30. septembra 1922 je naša obmejna straža zasedla Libeliče. 1. oktobra se je obhajala slovesnost zasedanja. Množica zavednih župljanov je šla z zastavami gostom nasproti. Ves sprevod je spremljala godba. Na vasi je pozdravil domačin goste, potem so govorili dr. Cukala, minister Kukovec, učitelj Doberšek in se podali na vrh v lepo ozaljšano cerkev, kjer so bile slovesne litanije in Te Deum.«

Od tega zgodovinskega dogodka letos mineva 98 let. V kraju so v spomin na te dogodke prirejali proslave z naslovom »Dan odprtih vrat«, kjer so počastili zgodovinske dogodke in nezlomljivo voljo do lastnega jezika in domovine, ter zaključek kmečkih del na polju. Obenem pa so gostom odprli vrata svojih znamenitosti, ki jih tukaj ne manjka. Letos so, zaradi ukrepov o zmanjšanju širjenja nalezljivega virusa, to proslavo izvedli drugače. Posneto proslavo je KTV Dravograd predvajal na dan predvidene prireditve. Spomin in poslanstvo na takratna dejanja je v kraju še danes močno prisoten. Na nek način zaznamuje tudi današnje Libeličane, ki jim »od zunaj« pripisujejo trmo in složnost, kadar gre za njihovo bit. Prav je tako in ponosni so lahko na to. **Narod brez zgodovine nima prihodnosti**, pravijo. In Libeličani imajo oboje!

Občinska odličja!

Občinski svet občine Dravograd, ob občinskem prazniku, 4. julijem, podeli občinsko nagrado in priznanja Občine Dravograd. Prav tako lahko županja podeli Zlati grb v znak spoštovanja ali za zasluge pri razvoju in zastopanju občine.

Med letošnjimi nagrajenci so tudi Libeličani. Občinsko priznanje je na predlog Liste Libeliče prejelo **Koroško društvo za boj proti raku** (KDBPR) izpostava Libeliče. Priznanje je prevzela predstavnica izpostave, dolgoletna aktivistka na tem področju Elizabeta Pšeničnik.

Županja Marijana Cigala je med drugimi podelila Zlati grb občine Dravograd tudi **Mešanemu pevskemu zboru Libeliče**. Zbor deluje kot sekcija v Kulturno prosvetnem društvu Libeliče. Priznanje sta prevzela predsednik zbora Janez Štrekelj in pevovodkinja Jana Mlakar Močilnik Vsem dobitnikom priznanj iskrene čestitke!

Uredništvo ob koncu leta!

Spoštovani bralci, življenje nam je omejeno s pandemijo in ukrepi, zato smo letos uspeli zbrati gradiva le za dve številki našega glasila. To pomeni, da je bilo tudi manj dogodkov o katerih bi lahko pisali. Pa nič za to. Življenje kljub temu gre naprej in prav je tako. Naj nam vse to ne prepreči nasmeha na obrazu in prijaznosti do sokrajanov, soljudi.

Vse najlepše v letu 2021!

Zaznamujejo našo skupnost!

Med nami živi kar nekaj ljudi, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, o kateri premalo vemo. Ena takih je Novak Ana ali **Štefanova Ančka**, kot jo poznamo v Libeličah. Ančka je morala že v rani mladosti poprijeti za vsa dela. Na svet je prijočila pred devetdesetimi leti pri Oskrudu na Libeliški Gori. V otroštvu je gospodarska kriza udarila družino, ki je izgubila posestvo in so se morali kot najemniki kar trikrat preseliti. Stara 23 let se je poročila in se z gore preselila v vas Libeliče. Z možem Štefanom sta si ustvarila dom v veliki hiši, некоč last družine Oleško. To stavbo smo pozneje imenovali »zadruga« ali pa »na pošti«.

Štefan je namreč bil vodja Kmetijske zadruge v Libeličah. Ančka je poleg družinskih obveznosti opravljala delo na zadrugnem polju, v prostem času pa velikokrat poskrbela, da so na porokah dobro jedli in da lovski sestanki in prireditve niso minile brez dobrega lovskega golaža. Ančka je namreč izvrstna kuharica. Zaradi tega je dobila tudi posebno mesto v novi izdaji Libeliške kuharice.

Danes želim nekaj povedati o delu, ki ga opravlja že okoli 40 let. Marsikateri sprehajalec po Libeliškem polju je opazil, da na robu kakšne njive s krompirjem stoji leseno stojalo, na katerem je kovinska posoda z rumenim dnom. Kaj je to in čemu služi, je mlajšim rodovom (ne vsem) neznanka. Vsako jutro ob tem stojalu opazimo Štefanovo Ančko, ki nekaj dela okrog »naprave«. Pred leti je stalo teh stoja več po polju ob krompirjevih njivah. Takrat je bilo Libeliško polje na gosto posajeno s krompirjem. Nekaj so ga pridelovali za ozimnico, (igor) večino pa je predstavljal semenski krompir različnih sort. Merili so ga v stotine tonah. Največji pridelovalec je bila zadruga. Seme je bilo za Semenarno Ljubljana, zato je nadzor s strani pristojnih služb bil pogost. Ugotavljali so tudi, katera vrsta muh, mušic in ostalega mrčesa so škodljivi za zdravje krompirja in razvoj novih bolezní na njem. In tu dobi Ančka, poleg drugega dela v zadrugi, tudi zadolžitev, da dnevno pobira mrčes iz posode in ga pošilja na Kmetijski inštitut Ljubljana. Masovna proizvodnja krompirja je pred leti usahnila, na Libeliškem polju ga najdemo le še za »vzorec«, ni pa prenehalo zbiranje mrčesa in Ančka to opravlja še danes. Kljub svojim častitljivim letom neumorno dnevno zbira material za razvoj znanosti. Do osmih zjutraj mora nalovljene žuželke pobrati, jih na poseben način zaščititi in s pošto poslati na inštitut. Marsikom je nerazumljivo, da lahko dejavnost, ki ji v vsakdanjem življenju ne pripisujemo kaj posebnega, veliko prispeva k ugotavljanju raznih bolezní in vzrokov zanj. Ančka to počne že veliko let in pravi, da bo to delala dokler ji bo zdravje služilo. Nekaj let pred upokojitvijo je bila tudi vodja zadruge v Libeličah. Zaželimo ji uspešnega dela in sobivanja z naravo, ki jo neizmerno obožuje, še veliko let. *Vse najboljše Ančka!*

Poletno neurje!

V soboto, 11. julija 2020 se je neurje zneslo tudi nad delom Libelič. Kar nekaj dela so imeli libeliški gasilci, ki so pohiteli na pomoč ogroženim krajanom. Najhujše je bilo v Ridlnovem grabnu, v novem naselju proti Libeliški Gori.

Hudournik se je razlil izven svoje struge ter poškodoval cesto in ogrožal dve stanovanjski hiši. Hitra intervencija PGD Libeliče je preprečila nastanek še večje škode. Potok so usmerili nazaj v strugo in sanirali dostopno cesto. Pri Križanu se isti potok izliva v Fračnikov hudournik in skupaj nadaljujeta pot do Drave. Vode je bilo preveč in na ŠRC Rener sta zopet prestopila bregove svoje struge. Voda je zalila del piknik prostora in javne sanitarije. Tu pa so lastniki, Renerjevi, sami preprečili večjo škodo in uredili strugo do Drave. Po Črneški Gori je v dolino prihrumel tudi potok, ki je prav tako hudourniškega značaja in zadelal prepust pod glavno cesto Libeliče – Dravograd. Voda je na cestišče nanosila mulj in gramoz, kar pa so hitro sanirali delavci cestnega podjetja. Na poti v domači gasilski dom so gasilci morali odstraniti še podrtó drevo, ki je oviralo promet na cesti. Vso dogajanje je zopet pokazalo, da je treba za hudourniške potoke redno skrbeti. Poglobljanje struge, utrjevanje nabrežij in odstranjevanje vejevja in štorov, ki jih voda ali pa tudi ljudje zanesejo v strugo.

Krajani, ki so bili ogroženi in so jim gasilci priskočili na pomoč, jim izrekajo veliko zahvalo za nesebično in hitro pomoč.

Judo lokalno in državno!

Nuša Perovnik nam je posredovala nekaj podatkov o športnih uspehih libeliških judoistov in kluba Acron s katerim dosega najvišje uspehe na državnem nivoju juda. V četrtek, 18. 6. 2020, je v dvorani ŠPiC D potekalo polaganje za pasove v judu. Višje pasove so polagali judoisti iz Dravske doline, med njimi pa so bili tudi libeliški otroci. Belo-rumene pasove so položili Alex Verhovnik, Aleksander Hudrap Plešej, Lina Vehovec, Klara Plešivčnik, Lana Prohart, Blaž Maurel, Anže Pšeničnik, Marcel Stolnik, Jan Rebernik, Jure Oblak ter dva predstavnika judo vrtca, Matic Pšeničnik in Miha Glešič. Rumeni pas so položili Rok Glešič, Gašper Plešivčnik in Bor Močilnik. Rumeno-oranžni pas pa Miha Gostenčnik.

V nedeljo, 13.9.2020, je v Mariboru potekalo člansko državno prvenstvo, kjer je Judo klub Acron Slovenj Gradec osvojil zgodovinski uspeh. Odlični uspeh je osvojila tudi Nuša Perovnik, ki je v svoji težnostni

kategoriji do 52 kg osvojila naslov državne prvakinja. Nuša je na stopničkih državnega prvenstva stala že 22 krat, od tega je 13 krat postala državna prvakinja. Njena pot pa se nadaljuje v Škofji Loki, kjer bo letos delovala kot trenerka v novo ustanovljenem klubu. Skupaj z **Lauro Božič** bosta nadaljevali trenersko pot, ki sta jo skupaj začeli, tudi v Libeličah. **Čestitamo!**

Teden Karitas!

Spoštovane krajanke in krajani Libelič!

Vsako leto je krona našega karitativnega dela – teden Karitas (23.–29.11.2020). To naj bi bil teden praznovanja, zgled občestva, ki služi in uresničuje pomoč ljudem v stiski, materialno in duhovno. Letošnje geslo tedna Karitas 'slišim te' nas še posebej nagovarja v teh težkih časih.

Sodelavci ŽK Libeliče, ki aktivno delujemo že 12. leto, letos pa se nam je pridružilo tudi pet članov »Young Caritas«, se vam želimo ob tej priložnosti zahvaliti. Hvala za vsak vaš dar, ki ste ga namenili – denar smo namenili za dobrodelne akcije, zdravljenja otrok,

plačila položnic, nakup materialnih dobrin. Ker je letos narava bogato obrodila, ste se tudi vi srčno odzvali na prošnjo za darovanje ozimnice. Del ozimnice je ostal v našem kraju, preostanek pa so naši sodelavci Nadškofijske Karitas odpeljali v mariborski dnevni center, kjer kuhajo tople obroke za otroke, brezdomce in družine v stiski. Skupaj z vami smo zbrali okoli 660 kilogramov krompirja, 10 zabojev jabolk, 60 kozarcev vloženi dobrot, 15 kozarcev marmelade, čebule, zelja, ocvirkov. Iskrena hvala vsem, ki ste se dobrosrčno odzvali prošnji.

Aktivnosti Župnijskega Karitas Libeliče pa s tem ni bilo konec. Uresničili smo obljubo o brezstični stojnici, kjer ste lahko izbirali nekaj izdelkov, ki smo jih v glavnem izdelale same. Stojnica je bila na parkirišču pred trgovino postavljena do 25. novembra. Seveda je vse temeljilo na zaupanju do vas, ki ste izdelke zamenjali za prostovoljne prispevke.

Aktivnosti Župnijskega Karitas Libeliče pa s tem ni bilo konec. Uresničili smo obljubo o brezstični stojnici, kjer ste lahko izbirali nekaj izdelkov, ki smo jih v glavnem izdelale same. Stojnica je bila na parkirišču pred trgovino postavljena do 25. novembra. Seveda je vse temeljilo na zaupanju do vas, ki ste izdelke zamenjali za prostovoljne prispevke.

Najlepše so majhne stvari, ki jih narediš za druge ljudi ter v njihovih srcih pustiš velike sledi!

Sodelavke župnijske Karitas Libeliče

Večnamenski objekt raste!

Občina Dravograd je tudi letos objavila »POZIV ZA PODAJO PROJEKTNIH PREDLOGOV KRAJEVNIH SKUPNOSTI« za izvedbo participativnega proračuna občine Dravograd za leto 2021.

Svet KS Libeliče je glede na lansko odločitev večine, največ glasov dobil večnamenski objekt na Gorčah, sprejela predlog, da se nadaljuje z izgradnjo tega projekta tudi v proračunskem letu 2021. Zaradi velikosti in zahtevnosti objekta je bilo jasno, da se ne bo mogel zgraditi v enem proračunskem obdobju, zato so način izgradnje razdelili na več faz. Po teh fazah pa bi predlagali za vnos v participativni proračun.

Objekt je v fazi izgradnje, sredstva iz proračuna 2021 pa bi bila namenjena za izgradnjo 4. faze. Za to fazo bi namenili 8000 €, preostalih 7000 €

pa bi namenili za nabavo in postavitve otroških igral.

Do sedaj so fantje objekt postavili pod streho, ga od zunaj oblekli z lesenimi oblogami, v notranjosti naredili vmesne stene, izvedli izolacijo, električno in vodno inštalacijo ter strop in stene obložili z gips ploščami. Izgradili so tudi ponikovalnico za meteorne vode. O »skupnem« projektu ne govorimo samo zaradi njegove uporabe, ampak tudi za to, ker ga sofinancira več krajevnih organizacij.

So rekli :«Od zunaj fajn, od znotraj švajn!»

Jesen je čas, ko gre narava počivat. Je tudi najbolj barvit letni čas. Ampak, ko drevje odvrže listje, se ponekod prikaže vsa beda nekaterih ljudi, katerih sočutje do narave, do skupnosti v kateri živijo, do samega sebe, ne dosega minimalnih civilizacijskih norm. Kako naj drugače opišemo ljudi, ki brezkompromisno mečejo odpadke v naravo in s tem kažejo svoj značaj. Ne samo značaj, tudi kulturo, ki pa je pri njih na zelo nizkem nivoju.

Kar nekaj krajanov se je razjezilo ob odvrženih smeteh pod cesto ki vodi na Libeliško Goro (pod ČŠOD). Ukrepal je tudi medobčinski komunalni inšpektor, ki pa ni mogel ugotoviti lastnika odpadkov.

Res smo ostali, ki nam je mar za naravo in kulturno obnašanje v njej, brezmočni proti povzročitelju. Stroške in posledice pa (po zakonu) nosi lastnik zemljišča, ki sigurno ne onesnažuje svoje lastnine.

Vsi ostali se lahko samo zgražamo nad neodgovorneži in opozarjamo na njihov »zločin« nad naravo.

